

TURYSTYKA

Turystyka stanowi nieodłączny element życia człowieka. Uczestniczymy w niej, często nawet nie zdając sobie z tego sprawy. Podróżując wybierając miejsca, które chcieliby odwiedzić, zazwyczaj kierują się dostępnością atrakcji w ich otoczeniu. Dla jednych magnesem przyciągającym turystów są ciekawe miejsca związane z historią i kulturą, a dla innych bogate zasoby środowiskowe.

ŚCIEŻKA DYDAKTYCZNA "KOBYLE JEZIORO"

Na trasie rozstawionych jest osiem tablic przystankowych informujących o fazach rozwoju drzewostanu, zwierzętach, torfowisku i roślinach charakterystycznych dla tego terenu. Ścieżka jest bogato urządzona pod względem turystycznym. Do ścieżki można dojechać od strony Narola przez Jędrzejówkę i Dębiny lub od strony Horyńca Zdroju przez Wolę Wielką i Jacków Ogród. O dojeździe do niej informują tablice posadowione przy głównych drogach w Narolu i Woli Wielkiej. Długość ścieżki wynosi około 2km.

ŚCIEŻKA PRZYRODNICZO-KULTUROWA Z HORYŃCA-ZDROJU DO NOWIN HORYNIECKICH

Zaczyna się w parku zdrojowym w Horyńcu-Zdroju. Przechodząc przez Horyniec-Zdrój dochodzi się do zespołu klasztorno – kościelnego oo. Franciszkanów otoczonego pomnikowymi drzewami. Ścieżka ma długość ok. 8 km i przeznaczona jest dla turystów pieszych i rowerowych. Rower można wypożyczyć w sanatorium KRUS. W lesie w Nowinach Horynieckich na pięknej polanie została wybudowana w XIX wieku kaplica „na wodzie” pw. Matki Bożej. Ścieżka zawiera również opisy związane z historią wsi Nowiny Horynieckie oraz Ośrodka Kamieniarsstwa Ludowego w Bruśnie. Ostatnim punktem ścieżki jest krzyż „Jeleń” postawiony w związku z pobytem na polowaniu w lasach horynieckich króla Jana III Sobieskiego i ustrzeleniem przez niego jelenia-byka.

Południoworoztoczański Park Krajobrazowy

Rok utworzenia: 1989

Powierzchnia

(woj. podkarpackie) : 16 797 ha

Struktura użytkowania:

- lasy 12 041,10 ha
- użytki rolne 4 677,40 ha
- wody 21,60 ha
- pozostałe 56,90 ha

Formy ochrony przyrody:

- Rezerwaty: 2 szt.
- Użytki ekologiczne: 21 szt.
- Pomniki przyrody: 65 szt.
- Stanowiska dokumentacyjne: 2 szt.
- Obszary natura 2000: 2 szt.

ZESPÓŁ PARKÓW KRAJOBRAZOWYCH
w PRZEMYSŁU

ul. Tadeusza Kościuszki 2 37-700 Przemyśl

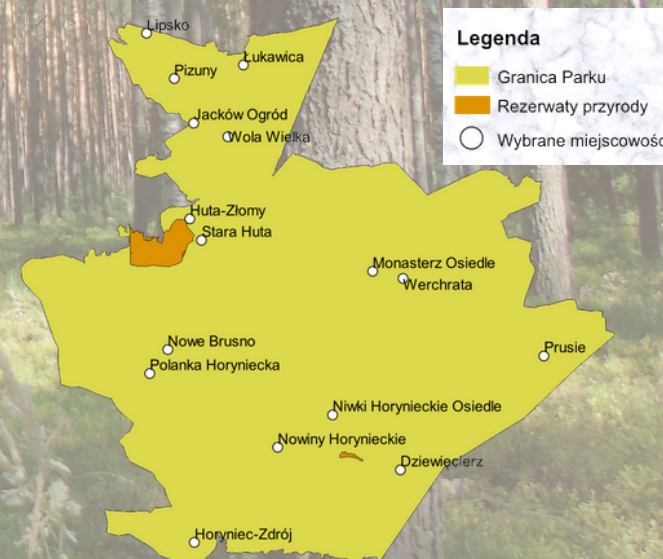
tel. +48 (16) 670 39 69

e-mail: biuro@zpkprzemysl.pl

www.zpkprzemysl.pl

POŁUDNIOWOROZTOCZAŃSKI PARK KRAJOBRAZOWY

OCHRONA PRZYRODY W PARKU

Rezerwat "Źródła Tanwi"

Powstał celem ochrony naturalnych zespołów torfowiskowych wraz z otaczającym kompleksem borów sosnowych z dużym udziałem borów bagiennych i wilgotnych występujących w obszarze źródłiska Tanwi. Zespoły torfowiskowe źródeł Tanwi mają charakter naturalny, należą do typu torfowisk przejściowych, na niewielkich fragmentach rozwijają się torfowiska wysokie.

Rezerwat "Sołokija" w Dziewięcierzu

Rezerwat ten utworzono dla zachowania naturalnego skupiska kilkuset jałowców pospolitych, występujących licznie w zróżnicowanych i osobliwych formach pokroju. Wyróżniają się one imponującymi rozmiarami, najokazalszy z nich ma 56 cm. obwodu i ok. 8 m. wysokości. Jałowce o tak dużych wymiarach są spotykane bardzo rzadko i przeważnie chronione są jako pomniki przyrody.

POMNIKI PRZYRODY

Pomniki przyrody to zwykle pojedyncze okazy przyrody ożywionej bądź nieożywionej. Najczęściej występującymi pomnikami przyrody są najstarsze i największe drzewa, chociaż uwagę również przykuwa "Diabelski Kamień". Diabelski Kamień to ogromny głaz wapienny (10 m x 5 m, wysokość ok. 2m), samotnie stojący wśród rzadkich zarośli. Od głównej drogi ok. 100m. Największy z ostańców o charakterystycznym wyglądzie, z prześwietem u podstawy – z uwagi na silne zerodowany spąg sprawia wrażenie ułożonego na powierzchni terenu

"Diabelski Kamień" - pomnik przyrody koło Werchraty

FLORA

Najcenniejszymi zbiorowiskami roślinnymi Rostocza Południowego są zbiorowiska leśne, zajmujące ok. 67% powierzchni Parku. Charakterystycznym zbiorowiskiem jest tu buczyna karpacka. Wykształconą w typowej formie spotykamy w okolicach Hrebenego, Nowin Horynieckich i Werchraty. W runie rosną m.in.: przylaszczka pospolita, zawilec gajowy, pierwiosnka lekarska, śnieżyczka przebiśnieg, miodunka ćma. Na terenie Parku dominują żyzne siedliska leśne zajęte przez grąd z dużym udziałem w runie barwinka pospolitego. Uboższe siedliska zajmują bory mieszane. Jedynie na zwymionym obszarze w okolicach Dębina i Huty Złoty bory świeże. Tutaj też, w obniżeniach międzywymowych, w obszarze źródłiskowym Tanwi, wykształciły się zbiorowiska torfowisk przejściowych i wysokich. Doliny niewielkich strumieni zajmują łągi. Do osobliwości florystycznych Parku należą: bagnica torfowa, rosziczka okrągłolistna, storczyk krwisty, wilczomlecz migdałolistny.

FAUNA

Bardzo bogaty jest świat zwierzęcy. Wśród awifauny Południoworostoczańskiego Parku Krajobrazowego spotkać można takie gatunki jak: orlik krzykliwy, puszczyk uralski, bocian czarny, przepiórka, dąbek. Większe ssaki reprezentują: łosć, jeleni, dzik i sarna. Z ssaków drapieżnych warto wymienić: wilka i rysia. Na uwagę zasługuje występowanie kilku gatunków rzadkich owadów, takich jak: modliszka, mieniak tęczowiec, nadobnica alpejska oraz ciepłolubne gatunki mrówek

Wybrane Zabytki

Cerkiew murowana w miejscowości Werchrata

Cerkiew drewniana greckokatolicka miejscowości Prusie

CMENTARZ W STARYM BRUŚNIE

Znajduje się tam tablica pamiątkowa z krótką historią Starego Brusna. Charakterystycznym motywem pojawiającym się na bruśnieńskich krzyżach jest ich stylizacja na drewniane z rzeźbieniem kory dębowej, słojami drewna na poprzecznych belkach krzyża oraz oplatającym belki bluszczem. Na, nieco zapomnianym, cmentarzu w Starym Bruśnie możemy podziwiać nagrobki oraz krzyże, wykonane przez bruśnieńskich rzemieślników. Dodatkowo, las, w którym znajduje się nekropolia dodaje temu miejscu uroku, tajemniczości, a także magii. Pozostałe zabytki, które można podziwiać na obszarze Parku to m.in.: Zespół Pałacowy i Teatr Dworski w Horyńcu-Zdroju; Cerkiew w Nowym Bruśnie; Cmentarz w Dziewięcierzu; Pozostałości Klasztoru Bazylianów w Manasterzu; Kaplica "Na wodzie" w Nowinach Horynieckich czy Cerkiew w Woli Wiekiej.